

Nr 55.

*Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående pension
åt kommissionslantmätaren Anders Magnusson; given
Stockholms slott den 26 februari 1915.*

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att, ehuru kommissionslantmätaren Anders Magnusson icke uppfyller villkoren för åtnjutande av pension med årligt belopp av 1,600 kronor i något av de å allmänna indragningsstaten uppförda, i riksdagens skrivelse den 20 maj 1885 angående regleringen av utgifterna under riksstatens dåvarande nionde huvudtitel omförmälda pensionsrum för kommissionslantmätare, sådan pension må tilldelas Magnusson, att från och med månaden näst efter den, under vilken han entledigas från sin befattning i lantmäteristaten, av honom uppbäras under hans återstående livstid.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Johan Beck-Friis.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 26 februari 1915.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern **HAMMARSKJÖLD**,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena **WALLENBERG**,
Statsråden: **HASSELROT**,
VON SYDOW,
friherre **BECK-FRIIS**,
STENBERG,
LINNÉR,
MÖRCKE,
VENNERSTEN,
WESTMAN,
BROSTRÖM.

Departementschefen statsrådet friherre Beck-Friis anförde.

Med skrivelse den 21 december 1914 har lantmäteristyrelsen överlämnat en till Kungl. Maj:t ställd ansökan från kommissionslantmätaren i Göteborgs och Bohus län Anders Magnusson om avsked från hans nämnda befattning med rätt att, oaktat han ej uppnått föreskriven pensionsålder, erhålla full pension å 1,600 kronor. Till stöd för sin ansökning har Magnusson åberopat bestämmelserna i 6 § mom. c i lagen angående civila tjänst innehavares rätt till pension den 11 oktober 1907.

Vid ansökningen hava fogats frejdbetyg, utvisande att Magnusson är född den 31 augusti 1853 och alltså 61 år gammal, av Magnusson upprättad, bestyrkt meritförteckning samt ett av provinsialläkaren Vilhelm Carlsson den 23 mars 1914 utfärdat intyg, att Magnusson från och med den 7 september 1909 nästan oavbrutet av Carlsson behandlats för

kroniskt njurlidande, hjärtfel och kronisk luftrörskatarr, samt att Magnusson i följd av dessa sjukdomar under nämnda tid varit urståndsatt att sköta sin tjänst och även för framtiden kunde anses därtill oförmögen.

Lantmäteristyrelsen har meddelat, att Magnusson den 7 maj 1884 konstituerats till lantmäteriauskultant, varefter han den 9 april 1891 befordrats till vice kommissionslantmätare och den 27 maj 1898 till kommissionslantmätare. Vid mitten av år 1915 skulle han alltså kunna räkna 31 tjänstår, därav 24 såsom vice kommissionslantmätare och kommissionslantmätare. Vid den med 1910 års början genomförda omorganisationen av lantmäteristaten i orterna hade Magnusson icke sökt befattning på den nya staten på grund av hans redan då försvagade hälsa. Han hade föredragit att kvarstå på den gamla staten såsom kommissionslantmätare. Jämlikt övergångsbestämmelse, som meddelats i samband med utfärdande den 22 oktober 1909 av instruktion för lantmäteristyrelsen och rikets lantmätare, skulle beträffande kommissionslantmätare i tillämpliga delar gälla vad i samma instruktion finnes stadgat rörande extra lantmätare, under förutsättning att vederbörande inom tid, som lantmäteristyrelsen ägde bestämma, anmälde sig att komma i åtanke till förordnanden att verkställa lantmäteriförrättningar. Uti den skrivelse av den 7 januari 1910, varigenom Magnusson anmält sig till erhållande av dylika förordnanden, hade han meddelat, att han på grund av sjukdom under år 1909 ej kunnat handlägga en del åt honom uppdragna förrättningar samt att han för framtiden önskade behålla dessa förrättningar samt i övrigt ifrågakomma till de förrättningar, hans hälsa tillåte honom att verkställa. Till följd av de bestämmelser, som lantmäteristyrelsen i anslutning härtill och med stöd av § 17 i förenämnda instruktion meddelat rörande Magnussons tjänstgörings-skyldighet, hade Magnussons verksamhet efter den nya organisationens genomförande varit av inskränkt omfattning, varemot densamma före år 1910 varit av normal betydelse. I övrigt funne sig lantmäteristyrelsen böra meddela, att Magnusson vore förtjänt av gott vitsord för nit och skicklighet i sin tjänstutövning, varjämte han städe sig väl förhållit.

Lantmäteristyrelsen har vidare erinrat, hurusom på grund av beslut av 1885 års riksdag finnes å allmänna indragningsstaten uppförda 48 pensionsrum till belopp av 1,600 kronor för varje att av Kungl. Maj:t, i den mån nämnda antal pensionsrum därtill lämnade tillfälle, vid kommissionslantmätarens avgång från lantmäteristaten ävensom från anställning vid ekonomiska kartverket, därest sådan innehades, tilldelas kommissionslantmätare, som uppnått 65 levnadsår och tjänat minst 30 år

samt under sammanräknat 25 år varit anställda vid generallantmäteri-kontoret eller ekonomiska kartverket eller såsom storskiftes- eller avvittringslantmätare, vice kommissionslantmätare eller kommissionslantmätare och av Kungl. Maj:t prövades under förenämnda 25 år varit verksam såsom lantmäteritjänsteman. I samband härmed hade stadgats, att kommissionslantmätare finge, sedan de uppnått 65 levnadsår och tjänat 30 år, därest de icke komme i åtnjutande av förenämnda förhöjda pensioner, vid avskedstagandet uppföras å allmänna indragningsstaten till pension av 900 kronor med rättighet därjämte för dem att, i den ordning de undfått avsked, kunna, i mån av de äldres avgång, under de för de förhöjda pensionernas erhållande stadgade villkor uppföras till åtnjutande av det högre pensionsbeloppet.

Då Magnusson vid eventuellt bifall till framställningen om avsked år 1915 endast skulle hava uppnått en levnadsålder av 62 år och vid samma tidpunkt icke tjänstgjort mer än 24 år såsom vice kommissionslantmätare och kommissionslantmätare, uppfyllde han alltså icke villkoren för erhållande av någondera av förenämnda pensioner.

Det huvudsakliga hindret i fråga om Magnussons pensionering syntes emellertid bestå uti bristande levnadsålder. Att han redan nu sökte pension berodde på styrkt sjukdom. Då man måste utgå ifrån, att Magnusson ej vidare kunde bliva tjänstbar, hölle lantmäteristyrelsen före, att erforderliga åtgärder borde vidtagas för att bereda Magnusson pension till skäligt belopp.

På förekommen anledning hade Magnusson i skrivelse till lantmäteristyrelsen framhållit, att av hans årliga redogörelser framginge, att han, under den tid hans hälsa icke lagt hinder i vägen därför, efter bästa förmåga arbetat i lantmäteriets tjänst och därvid varken på ena eller andra sättet givit anledning till någon anmärkning, samt att han, som ådragit sig sin sjukdom under utövandet av sina plikter såsom tjänsteman, skulle finna det hårt, om ej full pension bleve tillerkänd honom för den korta tid han kunde hava kvar att leva.

Även lantmäteristyrelsen hölle före, att pension till belopp av 1,600 kronor skäligen borde beredas Magnusson och då endast 24 av ovan omförmälda pensionsrum vore besatta, under det utom Magnusson endast 10 kommissionslantmätare funnes, hemställde lantmäteristyrelsen om avlåtande av proposition om bemyndigande för Kungl. Maj:t att vid beviljande av avsked för Magnusson tilldela honom ett av förenämnda pensionsrum, ehuru han icke uppfyllde de villkor, som därför funnes bestämde i riksdagens skrivelse den 20 maj 1885 angående regleringen av utgifterna under riksstatens dåvarande nionde huvudtitel.

Statskontoret har i infortrat utlåtande den 12 januari 1915 tillstyrkt bifall till lantmäteristyrelsens framställning.

I fråga om det av sökanden åberopade stadgandet i lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänst innehavares rätt till pension må erinras, att rätt till pension enligt samma lag jämlikt 1 § i lagen tillkommer allenast ordinarie innehavare av civil tjänst med lön å stat, som blivit fastställd av Konungen och riksdagen, samt att kommissionslantmätare icke åtnjuter lön å stat. Någon rätt till pension enligt nämnda lag tillkommer följaktligen icke Magnusson.

*Departements-
chefen.*

Ej heller till de av lantmäteristyrelsen omförmälda pensionsrum, som under vissa villkor kunna tilldelas kommissionslantmätare, är Magnusson enligt gällande bestämmelser berättigad. Med hänsyn till Magnussons långvariga tjänstverksamhet och därunder iråkade sjukdom synas emellertid starka billighetsskäl tala för att bereda Magnusson den av lantmäteristyrelsen ifrågasatta och av statskontoret tillstyrkta förmån. Då Magnusson nu under mer än fem år varit av sjukdom urståndsatt att tjänstgöra samt enligt läkares intyg anses även för framtiden vara oförmögen till tjänstgöring, står ett sådant medgivande i överensstämmelse med de principer, som legat till grund för bestämmelsen i §§ 6 och 7 av pensionslagen angående hel pension i dylikt fall vid fullt antal tjänstår.

Med åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag således, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att, ehuru kommissionslantmätaren Anders Magnusson icke uppfyller villkoren för åtnjutande av pension med årligt belopp av 1,600 kronor i något av de å allmänna indragningsstaten uppförda, i riksdagens skrivelse den 20 maj 1885 angående regleringen av utgifterna under riksstatens dåvarande nionde huvudtitel omförmälda pensionsrum för kommissionslantmätare, sådan pension må tilldelas Magnusson, att från och med månaden näst efter den, under vilken han entledigas från sin befattning i lantmäteristaten, av honom uppbäras under hans återstående livstid.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlåtas proposition i ämnet av den lydelse, bilaga . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

A. Lekander.